

Alguna cosa es mou a Madrid

El govern de Felipe González necessita fer front a la seua pèrdua de credibilitat. Aquesta idea, si bé és assumida pel PSOE, no sap ben bé com afrontar-la.

Julio Trujillo

El tema de la crisi de govern ha tornat a ser protagonista de la vida política madrilenya. La pèrdua d'imatge dels socialistes detectada en els sondejos, la sensació de desgovern provocada pel sinuós conflicte de l'ensenyament, i alguns problemes apareguts al si del PSOE sobre la millor forma de fer front a la previsible pèrdua de vots, fan aconsellar la remodelació del gabinet, segons els experts en anàlisis polítiques.

No obstant, no sembla que el president González estiga més disposat a realitzar la crisi ara que a l'hora de marxar. Tot i que abans del passat Nadal la remodelació semblava imminent, de fet el vice-president Alfonso Guerra va contactar amb diverses persones i va parlar de la possibilitat d'ocupar carteres ministerials, la filtració dels projectes presidencials a la premsa avortaren els plans. És coneguda l'afirmació del president González que ell no permetrà mai que siguin els periòdics els que li canvien els ministres.

La lluita per l'economia

El punt central de lluita entre les distintes famílies socialistes sembla que és l'àrea de la política econòmica, i, més concretament, el càrrec de governador del Banc d'Espanya, ja que Mariano Rubio cessa en el mandat el pròxim mes de juny.

El lloc de governador del Banc d'Espanya té una enorme importància a l'hora de decidir l'estratègia econòmica d'un govern. No debades, Mariano Rubio és un home lligat, personalment, i política, a Miguel Boyer i a Carlos Solchaga, i dirigents d'UGT afirmen que en les reunions dels caps de setmana que fan aquests personatges, és on

es prenen les decisions principals en matèria de política econòmica.

A mesura que s'ha anat aproximant la data del cessament de Mariano Rubio, els distintes grups socialistes han començat les maniobres. Alfonso Guerra, que sempre ha criticat en privat la política de Carlos Solchaga, a qui fa responsable de les relacions dolentes amb els sindicats, i especialment, amb la UGT, proposà inicialment Julián Campos per aquest càrrec. Julián Campos, ex-ministre d'Obres Públiques i Urbanisme i actual conseller del Banc d'Espanya, és un home fidel al vice-president del govern. Si es produïra el nomenament de Julián Campos al front del Banc d'Espanya, estaria lligat al nomenament, alhora, de Julio Rodríguez, actual president del Banc Hipotecari com a ministre d'economia i Hisenda, en substitució de Solchaga.

I tanmateix, les coses no estan clares. Felipe González vol garantir la continuïtat de la política econòmica i acaba d'advertir a UGT que qualsevol acord és possible tret de la substitució de Solchaga. Des d'aquest punt de vista, el més probable és la continuïtat de



Julián Campos, candidat a dirigir el Banc d'Espanya.

Mariano Rubio al davant de la governació del banc de l'estat i de la política monetària. Però no hem d'oblidar que hi ha un tercer candidat aspirant a la direcció de l'esmentat banc oficial. Es tracta del ministre Narcís Serra, que aspirava a la cartera d'Economia i que ara ha afirmat en privat que no li desagrada fer-se càrrec del lloc de Mariano Rubio. El principal problema sembla, diuen alguns assessors presidencials, trobar un substitut adequat per a una cartera com la de Defensa. □



Seu del Banc d'Espanya, a Madrid, una institució bàsica per a l'economia de l'estat.